

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka utrudnia liberalizację rynku usług pocztowych realizowaną dyrektywą 97/67, która to dyrektywa przewiduje w tym zakresie udzielanie zezwoleń ogólnych lub koncesji indywidualnych w przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób.

Prawo greckie przewiduje wymóg, by autoryzowani przewoźnicy, przy udzielaniu koncesji na ciężarówki pocztowe, byli przedsiębiorstwami pocztowymi wpisanymi do odpowiedniego rejestru jako właściciele zezwolenia ogólnego. Wymaga to radykalnej restrukturyzacji sieci pocztowych i uniemożliwia przedsiębiorstwom głównym korzystanie z koncesjonariuszy, chyba że ewentualnie przekształcą się oni w przedsiębiorstwa wynajmu ciężarówek, z czym wiążą się dodatkowe koszty.

Ponadto, Republika Grecka pozwala na wykonywanie ciężkiego transportu wyłącznie przez określone samochody ciężarowe obsługiwane przez osoby wykonujące zawód regulowany, co uniemożliwia innym przedsiębiorstwom wykonywanie tych usług.

Republika Grecka nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia wskazanych ograniczeń.

(¹) Dz.U. L z 21.1.1998, str. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 grudnia 2009 r. — Lucy Stewart przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-503/09)

(2010/C 37/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lucy Stewart

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

1) Czy świadczenie o cechach krótkoterminowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy w młodości stanowi świad-

czenie w razie choroby czy świadczenie z tytułu inwalidztwa w rozumieniu rozporządzenia nr 1408/71 (¹)?

2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że świadczenie takie należy traktować jak świadczenie w razie choroby:

a) czy osoba taka jak matka skarżącej, która ostatecznie zakończyła działalność zawodową w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek z uwagi na przejście na emeryturę, pozostaje niemniej jednak „pracownikiem” dla celów art. 19 ze względu na wcześniejszą działalność w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek lub czy zastosowanie znajdują normy zawarte w art. 27–36 (dotyczące emerytów i rencistów)?

b) czy osoba taka jak ojciec skarżącej, która nie podejmowała działalności zawodowej w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek od 2001 r. pozostaje niemniej jednak pracownikiem dla celów art. 19 z uwagi na wcześniejszą działalność w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek?

c) czy skarżącą należy traktować jako „rencistę” dla celów art. 28 z uwagi na przyznanie jej świadczenia nabytego zgodnie z art. 95b rozporządzenia nr 1408/71, bez względu na okoliczność, że: (i) skarżąca nigdy nie była pracownikiem najemnym w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71; (ii) skarżąca nie osiągnęła wieku emerytalnego przewidzianego w prawie krajowym i; (iii) skarżąca objęta jest zakresem podmiotowym rozporządzenia nr 1408/71 jedynie jako członek rodziny?

d) w przypadku objęcia rencisty art. 28 rozporządzenia nr 1408/71, czy członek rodziny tego rencisty, który przez cały czas zamieszkiwał z rencistą w tym samym kraju co rencista, może ubiegać się na podstawie art. 28 ust.1 w związku z art. 29 o świadczenie pieniężne w razie choroby od właściwej instytucji określonej w art. 28 ust. 2, gdy takie świadczenie (jeśli jest należne) wypłacane jest członkowi rodziny (a nie jest wypłacane renciście)?

e) jeśli znajduje zastosowanie [ze względu na odpowiedzi na ww. pytania a)–d)] przewidziana w krajowym prawie zabezpieczenia społecznego przesłanka ograniczająca pierwotne nabycie uprawnienia do świadczenia w razie choroby do osób, które przebywały przez wymagany okres we właściwym państwie członkowskim podczas określonego czasu, to czy jej stosowanie jest zgodne z postanowieniami art. 19 lub art. 28 rozporządzenia nr 1408/71?

3) W przypadku gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że takie świadczenie należy traktować jako świadczenie z tytułu inwalidztwa, czy brzmienie art. 10 rozporządzenia nr 1408/71 w zakresie świadczeń „uzyskanych na podstawie ustawodawstwa jednego lub kilku państw członkowskich” oznacza, że państwa członkowskie pozostają uprawnione na mocy rozporządzenia nr 1408/71 do ustalania przesłanek pierwotnego nabywania świadczeń z tytułu inwalidztwa, które zasadzają się na miejscu zamieszkania w państwie członkowskim lub wykazaniu wymaganych okresów wcześniejszego pobytu w danym państwie członkowskim, w ten sposób że skarżąca nie może najpierw ubiegać się o uprawnienie do takiego świadczenia z innego państwa członkowskiego?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej.

(Sprawa C-510/09)

(2010/C 37/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Patakia i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie informując o tym, na jakim etapie znajduje się projekt arrêté du 13 mars 2006 relatif à l'utilisation des mélanges extemporanés de produits visés à l'article L.253-1 du code rural (rozporządzenia z dnia 13 marca 2006 r. w sprawie stosowania mieszanin przygotowywanych ex tempore produktów wymienionych w art. L.253-1 kodeksu rolnego) w ramach procedury ustanowionej przez dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r., w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 98/48/WE z dnia 20 lipca 1998 r., ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (¹), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 8 ust. 1 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca pozwanej w skardze, iż nie poinformowała jej ona o spornym rozporządzeniu ministra dotyczącym stosowania niektórych mieszanin przygotowywanych ex tempore (bezpośrednio przed użyciem) środków ochrony roślin istotnych z punktu widzenia produkcji roślinnej przed jego wydaniem, chociaż rozporządzenie to bezspornie stanowi przepis techniczny w rozumieniu dyrektywy 98/34 i należało je w związku z tym notyfikować na etapie projektu, ponieważ nie jest ono objęte wyjątkiem określonym w art. 10 wspomnianej dyrektywy.

Zdaniem Komisji, strona pozwana uznała zasadność stawianego zarzutu naruszenia, ponieważ po otrzymaniu uzasadnionej opinii władze francuskie notyfikowały Komisji projekt rozporządzenia, które uchylało sporne rozporządzenie ministra i przejmowało jego treść. Jednakże w chwili wniesienia niniejszej skargi powyższy projekt rozporządzenia nadal nie został przyjęty przez francuskie władze lub w każdym razie Komisja nie została o tym jeszcze poinformowana.

(¹) Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 217, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 grudnia 2009 r. przez Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd

(Sprawa C-511/09 P)

(2010/C 37/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (przedstawiciel: A. Bentley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, IML Industria Meccanica Lombarda Srl

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej w zakresie, w którym oddalona została pierwsza część pierwszego zarzutu skarżącej;